

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/130/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811010573
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3811010573.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Stanislava Hájička v trestnej veci proti obžalovanému W. G., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 23.januára 2013 o odvolaní obžalovaného W. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 25.júna 2012, sp. zn. 1T 179/2011 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok sa zrušuje v celom rozsahu.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. sa

obžalovaný W. G., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom L., Ul. M. G. č. XXX/X, súkromný podnikateľ

oslobodzujú

podľa § 285 písm. b/ Tr. por. spod obžaloby Okresného prokurátora v Prievidzi sp. zn. 2Pv 328/2011 zo dňa 31.8.2011, pre skutok právne posúdený ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že

po tom ako dňa 12.novembra 2010 v L. prevzal 6.200 Eur za predaj osobného motorového vozidla značky VOLVO 880, evidenčné číslo PD-XXX DF, P.:F čísla motora:J ktoré bolo predané na základe kúpnej zmluvy číslo XXXXXXXXXX zo dňa 03.novembra 2010, neodovzdal poškodenému Y. Z. z tejto finančnej čiastky 5.200 Eur, ktoré mu poškodený koncom roka 2008 poskytol za účelom nákupu predmetného vozidla a neskôr jeho predaj, pričom na základe ústnej dohody medzi nimi mala byť po zrealizovaní predaja predmetného vozidla poškodenému uvedená čiastka vrátená, čím spôsobil poškodenému Y. Z. škodu vo výške 5.200 Eur,

pretože tento skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. sa poškodený Y. Z. s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 25.júna 2012, sp. zn. 1T 179/2011 bol obžalovaný W. G. uznaný za vinného zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto rozsudku, zhodnom s obžalobným návrhom Okresného prokurátora v Prievidzi zo dňa 31.8.2011, sp.zn. 2Pv 328/2011.

Za tento trestný čin bol odsúdený podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere šesťnásť mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienenečne odložený na skúšobnú dobu dvadsaťštyri mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému Y. Z. škodu vo výške 5.200 Eur.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej pätnásťdňovej lehote podal odvolanie obžalovaný W. G.. V písomnom odôvodnení odvolania namietal správnosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku s poukazom na to, že je nevinný. Poškodený Y. Z. už v minulosti niekoľkokrát z údajného odcudzenia finančnej hotovosti obvinil aj iné osoby. On pritom poškodenému celú finančnú hotovosť potom, ako od neho poškodený Y. Z. odmietol prevziať motorové vozidlo, ktoré mu ponúkol, vrátil. O tom, že bol doma pre peniaze, ktoré potom zanesol poškodenému Y. Z., vie aj jeho manželka, ktorá bola pri vyberaní celej finančnej čiastky z jeho domáceho trezoru prítomná. Domáhal sa preto zrušenia napadnutého rozsudku a oslobodenia spod obžaloby z dôvodu, že skutok uvedený v obžalobnom návrhu nespáchal.

Poškodený Y. Z. vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného poukázal na to, že nedôveryhodnosť odvolania obžalovaného je zreteľná i v tom, že obžalovaný na jednej strane poukazuje na to, že ani jeden z vypočutých svedkov nevidel, že mu na kúpu vozidla nejaké peniaze dal a na druhej strane túto skutočnosť i sám priznal, keď vypovedal, že on mu odovzdal 5.200 Eur na kúpu vozidla. Navrhol preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí 23. januára 2013 na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené 12. novembra 2012, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného W. G. je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. súd je povinný postupovať tak, aby zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. S rovnakou starostlivosťou je povinný objasňovať skutočnosti, ktoré svedčia proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotí všetky zabezpečené dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne. Týmito ustanoveniami Trestného poriadku sa okresný súd dôsledne neriadil, keď vykonané dôkazy vyhodnotil jednoznačne v neprospech obžalovaného W. G..

V odôvodnení svojho rozsudku okresný súd iba konštatoval, že hoci obžalovaný spáchanie trestnej činnosti poprel, z konania kladeného mu za vinu je jednoznačne usvedčený výpoveďami poškodeného Y. Z. a svedkami K. D., T. V., T. T., L. P. i O. V. a listinnými dôkazmi, z ktorých bolo podľa jeho názoru preukázané, že obžalovaný na základe žiadosti poškodeného priviezol na územie Slovenskej republiky motorové vozidlo zn. Volvo, na zakúpenie ktorého poškodený obžalovanému poskytol sumu 5.200 Eur a rovnako považoval za preukázané, že vzhľadom na stav tohto motorového vozidla ho poškodený od obžalovaného odmietol prevziať a požadoval od obžalovaného vrátenie peňazí, čo však obžalovaný W. G. neurobil, hoci predmetné vozidlo za sumu 6.200 Eur predal a peniaze si ponechal pre seba. Okresný súd tiež konštatoval, že skúmal, či v danom prípade nejde o občianskoprávny vzťah a dospel k záveru, že konanie obžalovaného je potrebné právne posúdiť ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., pretože keby obžalovaný chcel peniaze poškodenému vrátiť, urobil by tak hneď potom, čo predmetné vozidlo predal a keď sa takto nesprával, na škodu poškodeného sa obohatil tým, že ho uviedol do omylu a spôsobil mu tak väčšiu škodu.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom uvedie, ktoré skutočnosti mal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného. V tomto smere je potom rozhodnutie súdu prvého stupňa nesprávne.

Okresný súd na hlavných pojednávaniach 12.decembra 2011, 23.januára 2012, 22.februára 2012 a 25.júna 2012 vykonal všetky potrebné dôkazy v záujme zistenia skutkového stavu veci, objasnenia všetkých skutočností významných pre rozhodnutie a na podklade vykonaných dôkazov správne zistil, že obžalovaný W. G. po tom ako dňa 12.novembra 2010 v Prievidzi prevzal 6.200 Eur za predaj osobného motorového vozidla značky VOLVO 880, evidenčné číslo PD-XXX DF, ktoré bolo predané dňa 03.novembra 2010, neodovzdal Y. Z. z tejto finančnej čiastky 5.200 Eur, ktoré mu poškodený koncom roka 2008 poskytol za účelom nákupu vozidla a neskôr jeho predaj, pričom na základe ústnej dohody medzi nimi mala byť Y. Z. uvedená čiastka vrátená.

Nepostupoval však správne, keď obžalovaného W. G. uznal za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Nesprávne je totiž skutkové zistenie a na jeho podklade aj okresným súdom vyslovený právny záver, podľa ktorého obžalovaný W. G. na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol poškodeného Y. Z. do omylu a tak na jeho majetku spôsobil väčšiu škodu.

Z dôkazov vykonaných okresným súdom na hlavných pojednávaniach nevyplýva vo vzťahu k obžalovanému W. G. preukázaný úmysel pri prevzatí 5.200 Eur od poškodeného Y. Z. koncom roku 2008 obohatiť sa na škodu poškodeného jeho uvedením do omylu a vo vzťahu k takémuto záveru svedčia aj skutkové okolnosti, ktoré z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní vyplynuli. V súlade s výpoveďami obžalovaného i poškodeného bol správne zistený taký skutkový stav, ktorý potvrdzuje záver, že obžalovaný v inkriminovanej dobe naozaj od poškodeného prevzal 5.200 Eur za tým účelom, aby mu za tieto peniaze v zahraničí zadovážil osobné motorové vozidlo, ktoré poškodený bližšie špecifikoval. Obžalovaný takéto osobné motorové vozidlo, spĺňajúce iba niektoré z požiadaviek poškodeného (rok výroby, značka Volvo) naozaj zadovážil a aj ponúkol poškodenému, ktorý však toto vozidlo preukázateľne odmietol prevziať z dôvodu, že predmetné vozidlo podľa jeho názoru nespĺňalo všetky jeho požiadavky a to najmä vzhľadom na jeho poškodenie a preto obžalovanému W. G. prikázal zabezpečiť jeho opravu, avšak po vykonaní opráv, ktoré obžalovaný zaplatil zo svojich finančných prostriedkov, uvedené vozidlo už poškodený Y. Z. odmietol prevziať s odôvodnením, že suma, ktorú obžalovaný podľa svojho vyjadrenia na opravu vozidla vynaložil, sa mu zdala byť neprímerane vysoká. Poškodený potom obžalovanému povedal, aby predmetné vozidlo predal a keď to trvalo dlhšie a obžalovaný mu stále tvrdil, že vozidlo sa mu ešte nepodarilo prediť, on sám zistil, že motorové osobné vozidlo bolo prostredníctvom autobazáru pána P. predané za 6.200 Eur, z ktorých mu však obžalovaný W. G. doposiaľ jeho 5.200 Eur nevrátil.

K naplneniu zákonných znakov trestného činu podvodu podľa ustanovenia § 221 Tr. zák. sa vyžaduje, aby bolo preukázané, že páchatel už v dobe prevzatia peňazí konal v úmysle tieto peniaze buď nevrátiť vôbec, alebo ich nevrátiť v dohodnutej lehote, alebo že aspoň konal s vedomím, že predmetné peniaze v dohodnutej lehote nebude môcť vrátiť a že tým uvádza veriteľa do omylu, aby sa ku škode jeho majetku obohatil. Ak až po udalosti spočívajúcej v prevzatí peňazí vznikli prekážky, ktoré bránili dlžníkovi splniť záväzok vyplývajúci z ich prevzatia a ktoré nemohol v dobe, keď ich preberal ani predpokladať, keď inak bol v tom čase schopný záväzok splniť, alebo ak bol síce schopný peniaze vrátiť v dohodnutej lehote, ale z rôznych dôvodov vrátenie peňazí odkladal, alebo dodatočne prijal úmysel peniaze vôbec nevrátiť, potom jeho (obžalovaného) konanie nemožno považovať za trestný čin podvodu podľa § 221 Tr. zák.

Z uvedených dôvodov je zrejmé, že skutok, pre ktorý bola na obžalovaného W. G. podaná obžaloba, nie je trestným činom podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a keďže nevykazuje ani zákonné znaky iného trestného činu či priestupku, mal okresný súd pri správnom postupe obžalovaného oslobodiť spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. por.. Okresný súd však takto nepostupoval, preto krajský súd na podklade dôvodne podaného odvolania obžalovaným zrušil podľa § 321 ods.1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok, pochybenie súdu prvého stupňa sám napravil oslobodzujúcim výrokom uvedeným vo výroku tohto rozsudku a na jeho podklade súčasne poškodeného Y. v súlade s ustanovením § 288 ods. 3 Tr. por. odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.